

Informace pro členskou základnu a občany

Schůze Poslanecké sněmovny ke zprávě vyšetřovací komise k havárii na řece Bečvě. Byla svolána na 5.10, stejně jako schůze k projednání návrhu na zmrazení platů ústavních činitelů. Jednaly pouze některé výbory a nejdůležitější je informace z jednání výboru pro obranu, který projednal nesmyslný a předražený nákup děl César z Francie. Je evidentní, že bez kontroly KSČM se vláda vydala na úplné scesti.

Lidé byli zahlceni a také znechuceni předvolebními tahanicemi, témata se překrývala a jejich podstata byla rozmělněna do nepodstatných detailů a lidé ani nemohli sledovat svůj sociální a životní zájem, ale byli tlačeni diskutovat o umělé formulované nepodstatné záležitosti. Už nejde jen o dopředu prefabrikované názory, ale o skutečné zamlčování podstaty problémů. Např. zvyšování ceny energie, včetně očekávaného pokusu E.ON, Bohemia Energy a dalších o vypovězení stávajících smluv a uzavírání nových bez ohledu na fixce cen, s cenou mnohem vyšší, cca od listopadu nebo nejpozději od ledna příštího roku.

O příčinách tohoto stavu je ale třeba dále informovat. Vychází z nedostatečné ochrany našeho národního zájmu a z české participace na **DEBAKLU USA při tzv. ukončení jejich vojenské invaze v Afghánistánu. Dovolím si jeden citát nebo chcete-li motto: Nikdy nepodceňuj svého nepřítele, protivníka, nebo soupeře - byl by to první krok k Tvé porážce.**

Odchod amerických vojsk z Afghánistánu představuje skutečně a reálně „debakl“ okupační armády USA, ale zároveň představuje i ztrátu důstojnosti všech jejich tzv. spojenců v NATO, tedy i Armády ČR a naší vlasti. Hovoříme-li o debaklu, mluvíme zároveň **nikoli jen o vojenské porážce, ale zejména o dalším, v poslední době odhaleném účelu jejich nepřátelských a agresivních strategických záměrů, majícím za cíl vyvolání negativních dopadů na další vývoj ve světě. USA a NATO jako celek svým „bleskovým odchodem“ a ponecháním na místě zbraňových systémů, vytvořily podmínky pro vznik nového muslimského, teroristického ohniska v Afghánistánu. Zanecháním zbraní v hodnotě několika desítek miliard dolarů umožnily během několika dní převzetí státní moci Tálibánem a uplatňování muslimského násilí vůči jeho protivníkům, vyvolaly **velice početnou migrační vlnu z Afghánistánu nejen do sousedních států, ale zejména do Evropy. Jde o podraz za bílého dne a na otevřené scéně vůči „svým evropským spojencům“ v EU a NATO a vzkázaly, že se na USA nelze spoléhat. Během několika týdnů „přenesly“ své vojenské aktivity do jiného teritoria – založením vojenského paktu AUKUS, zaměřeného především proti ČR!****

Svědčí to o jediném, že USA se nemíní vzdát role světového hegemonu a snaží se dále samostatně rozhodovat o dalších „osudech světa“. Vadí jim v tom pozice RF a ČR, ale i snaha EU o upevňování a rozvoj svých ekonomických pozic a jejich rozvoje (zejména ze strany SRN a Francie). USA hledají prostředky, jak zabránit i úspěšně probíhající stabilizaci RF a jejímu velice rychlému a úspěšnému budování a přezbrojování armádních - vojenských struktur novými, především raketovými, kosmickými, ale i jadernými námořními, prakticky nezničitelnými, zbraňovými systémy. USA vadí dlouhodobý, nezastavitelný ekonomický růst ČR, včetně zvyšování její vojenské síly. Proto jsou **USA nuceny stále aktivněji připravovat a realizovat své nepřátelské strategické záměry v rámci celosvětového prostoru, ale dnes s hlavním zaměřením na RF a ČR.** Svoji strategii realizují i za cenu „zneužívání“ svých spojenců, jejich vydírání a nezakrytým podváděním. Vizte např. ČR - Vrbětice a vyvolání diplomatické krize s RF a její vyřazení z dostavby DUKOVAN, nebo SRN - blokování a sankce proti využití dobudovaného plynovodu Nord Stream 2, případně Francie - likvidaci jejich obchodního kontraktu na dodávky ponorek Austrálii. USA rozdmýchávají a poté zneužívají vnitřního napětí v některých postsovětských státech k vyvolání státních převratů a následně k budování svých vojenských bází na jejich území (Gruzie, Ukrajina, Litva, Lotyšsko, Estonsko...). Očekáváme další státní převraty a přímé vměšování do vznikajících lokálních válek, po Afghánistánu, Iráku, Libyi, opět pokusy o destabilizaci v Sýrii, ale i nyní na Ukrajině a v Bělorusku. Další tlak na Venezuelu a Kubu. Všechny **tyto „akce a provaly“ USA v zahraničí tvoří DEBAKL zahraniční politiky a vojenské doktríny USA, včetně jejich dosud existujícího významného ekonomického postavení ve světě. To však nic nemění na realitě, že jejich armáda „potupně utekla“ z Afghánistánu, stejně jako utíkala v r. 1975 z Vietnamu.** USA se spolu s V. Británií daly na cestu agresivity, ekonomických sankcí a narušování vnitřního vývoje jak vůči státům EU, tak zejména vůči RF a ČR. Tito jejich světoví „partneři – lépe řečeno soupeři“, však včas odhalují jejich strategii a taktiku a budou se, aniž by podceňovali USA, jejich aktivitám intenzivně bránit. Půjde o aktivní ochranu svých ekonomických a teritoriálních zájmů a zajištění státní nedotknutelnosti a bezpečnosti.

Nový vojenský pakt AUKUS (USA, V. Británie, Austrálie), je vybavován jadernými zbrojními systémy, využitelnými především proti ČR. Lze proto oprávněně očekávat adekvátní preventivní vojenská opatření a to nejen ze strany ČR, ale i RF a některých dalších asijských zemí (např. Indie...), případně perspektivně i dalších evropských států (po nevyhnutelném zániku paktu NATO)....

Je vysoká pravděpodobnost, že v nejbližší době (5, max.10 let) se stanou ČR a RF zakladateli nového „EURO-ASIJSKÉHO EKONOMICKO-VOJENSKÉHO USKUPENÍ“, které bude dostatečnou a výrazně efektivní zárukou ochrany teritoriálních a ekonomických zájmů jeho členů. Vznikne tak ekonomicky i vojensky **světově nejsilnější obranný komplex,** který s konečnou platností ukončí „rolí jediného světového hegemonu“ ze strany USA.

Světové dějiny se nacházejí na důležité křižovatce, USA se obrátily ke zbývajícímu světu zády, čímž však spustily proces ukončení své světové nadvlády. Příčiny současného trendu směřujícího k „úpadku USA“ mají spíše domácí, než mezinárodní charakter. Je nesporné, že **USA zůstanou světovou velmocí, ovšem v jedné řadě s dalšími velmocemi, zejména RF a ČR.** Svět bude směřovat k multipolaritě, přičemž ČR, RF, INDIE, EVROPA a další mocenská centra budou získávat stále větší vliv na úkor USA. Snahy o násilné přetvoření zemí Blízkého a Středního východu, včetně podpory tzv. revolucí (státních převratů) v evropských postsovětských státech (Gruzie, Ukrajina, Bělorusko, Pobaltské státy) a debakl této politiky tak předznamenal konec bývalého hegemonu.

Přesto mají USA i dnes mnoho zejména ekonomických výhod, jimž může jen málo zemí konkurovat. Proto **nelze USA v žádném případě podceňovat, ale je nevyhnutelné v co nejkratší době USA „rázně usměrnit“ ! To učiní nový hegemon a jeho spojenci, kteří budou s ním hrát rovnocennou roli.** Nevyhnutelně dojde k výraznému rozvoji globální ekonomiky a to na principech rovnoprávnosti, státní suverenity a vzájemného nevměšování do vnitřních záležitostí jednotlivých států. K tomu je **však třeba**

nejprve stabilizovat současnou vyhrcovanou situaci ve světě a přesně vymezit závazné regule dalšího světového vývoje.

ČR si musí uvědomit a ujasnit své postavení, pozici a význam jak v EVROPĚ, tak i ve světě a tomu přizpůsobit svoji státní politiku a mezinárodní vztahy. Je nutno odstranit naší současnou, nesmyslnou agresivitu a vulgárnost vůči RF a ČR, ale i naší servilitu vůči EU a USA a vystupovat jako suverenní, historicky hrdý a vyspělý evropský stát.

JUDr. Vojtěch Filip

Tenkrát a dnes na „Východě“

Vzpomínám si, jak před 30 lety v televizi běžel, kdysi populární zábavný pořad Možná přijde i kouzelník. V díle, na který si živě pamatuji, pánové Oldřich Kaiser a Jiří Lábus dabovali část filmu Tenkrát na západě. Byl to ironický a legrační dabing, který byl ověnčen narázkami na tehdy skomírající reálný socialismus. Z onoho dabingu mě však zaujala jedna věc, která jako by byla předzvěstí věcí příštích: „předsedo, vždyť jsme nejlepší v kukuřici, bramborách, ředkvičkách a dalších zemědělských plodinách a moje nástěnka je nejlepší na okrese“. Tenkrát se tomu všichni smáli – já osobně hlavně té nástěnce, protože v té době mi bylo necelých deset let. Nicméně první část ohledně zemědělských plodin mně nikdy směšná nepřišla, protože jsem žil a vyrůstal na venkově. Jestliže jsme před 30 lety byly soběstační v řadě zemědělských plodin, tak dnes je situace zcela odlišná a v mnohém opačná – jsme přímo závislí na dodávkách zemědělských plodin z různých částí světa.

Naše republika se za posledních více jak 30 let potýká s výrazným zábohem zemědělské půdy. Nejmarkantnější je tento problém kolem hlavního města Praha a také ve Středočeském kraji, ale nejen zde. Problém se vyskytuje po celé naší vlasti. Na kdysi úrodné půdě se dnes staví překladiště, montovny a haly. Tuto věc je nutné změnit, protože pověstný "zástavbový kapitalismus" takto ničí přírodu a kdysi potravinově soběstačné země dostává do pozice kolonie. Díky zamezení záboru orné půdy dokážeme být opět soběstační v mnohých potravinách jako bramborách, cukrové řepě, mrkvi, dalším ovoci a zelenině, ale i pšenici atd. Tyto komodity poté nemusíme složitě dovážet a navíc pomůžeme rozvoji našeho tuzemského zemědělství. Právě proto jsem jednoznačně proti dalšímu záboru zemědělské půdy. Udělejme hráz proti zástavbovému kapitalismu!

Když se tedy vrátíme na začátek tohoto krátkého článku, tak zjistíme, kam jsme to za oněch několik dekád budování nového systému (rozuměje kapitalismu) vlastně dopracovali. Ve své podstatě nám téměř nic nepatří. Z kdysi společného vlastnictví výrobních prostředků zbylo jen torzo a lukrativní podniky se buď zprivatizovaly, nebo si je ponechali ziskuchtiví jedinci za hubičku, když horečně přikyvovali Občanskému fóru. Západní kapitál pohltit prosperující fabriky, kvóty Evropské unie udělaly z našich cukrovarů ruiny. Země, která byla známá svými kruhárnami zelí, okurkami, brambory, vepřiny, kravíny atd. byla tvrdě „zdevastována“ mnohými vlastními lidmi, kteří se v divokých devadesátkách nebáli vůbec ničeho – ani vězení, protože krást ve velkém bylo tehdy téměř beztrestné. Ale privatizační zločiny se neodpouštějí, nezapomínají ani nepromlčují.

Ze slov jako zestátnění nebo znárodnění se stalo sprosté slovo a když se použijí, tak mnohým vstávají vlasy hrůzou na hlavě, protože prý je soukromé vlastnictví nedotknutelné. S tím souvisí otázka: státní vlastnictví bylo po roce 1990 dotknutelné? Nebylo dotknutelné, a proto se v popřevratových letech musela rychle zrušit řada zákonů, která toto vlastnictví chránila, aby se k majetku mohli dostat ziskuchtiví vyukové. Zajímalo by mě, jak by asi dnes parodovali pánové Kaiser a Lábus emu scénku z filmu Tenkrát na západě. Možná by se ten film pro změnu jmenoval Tenkrát na východě a dabing by zněl: „předsedo, vždyť my nejsme nejlepší v ničem, v bramborách, ředkvičkách a dalších zemědělských plodinách jsme závislí na cizincích!“. Smutná realita dnešních dní, kterou lze změnit jedině tím, že budeme podporovat naše zemědělce, opět nabízet možnost zakládat družstva a zamezit ničení orné půdy třeba tím, že bude nedotknutelná.

Jan Klán, sociolog

80 let od povinného nošení žluté hvězdy

Před 80 lety začalo povinné nošení žluté hvězdy pro židovské obyvatelstvo Protektorátu Čechy a Morava. Stalo se to po nařízení, které vydal tehdejší šéf Hlavního úřadu říšské bezpečnosti Reinhard Heydrich, pozdější nechvalně proslulý zastupující říšský protektor. Toto označení znamenalo stigma, naprostou segregaci od zbytku společnosti. O dva měsíce později následoval první transport do terezínského ghetta.

Norimberské zákony, prosazované na našem území nacistickými okupanty, úředně vytvořily židovské občany i z pokřtěných, z ateistů, z mnoha těch, kteří ani nebyli věřící judaisté, kteří ani neměli nic společného se Židovskou obcí. A všechny ty, spolu s věřícími, s ortodoxními, s mišenci, pak vystavili odsouzeníhodné perzekuci, která často končila k továrnách na smrt, v plynových komorách.

Židé nebyli samozřejmě jediní, koho rasismus či náboženská nenávisť postihl. Perzekuováni a vyražďováni byli Romové, v některých okupovaných zemích pravoslavní křesťané. Největší genocidu však zažili Slované, o čemž mimo jiné svědčí i tři tisíce vypálených běloruských vesnic. Hnědý mor byl 9. května 1945 poražen, bohužel, ne doražen. V jiných formách se fašismus a rasismus objevují i dnes, pokrytecky omlouvání vládnoucí třídou.

Pokračování na str. 2

Za jeden z největších dějinných paradoxů považují, že se rasová segregace odehrává nepřetržitě sedm desítek let v Izraeli. A že právě tento režim měl za jednoho ze svých hlavních spojenců podobně rasistickou vládu z Jihoafrické republiky. Na tyto skutečnosti je dobré nezapomínat, stejně jako na dnes tabuizované texty Františka J. Kolára, který sám židovského původu, demaskoval šovinistickou sionistickou ideologii a její pokryteckou snahu zprivatizovat utrpení milionů Židů pro své hegemonistické cíle. Oběti rasové perzekuce se měly stát argumentem pro novou rasovou persekuci – i když jinde a jinak. Bylo a je to hanebné. Hanebné stejně, jako rasistické konspirace, Norimberské zákony, vyčleňování a diskriminace části obyvatel i jako ta žlutá hvězda, kterou nacisté donutili nosit naše obyvatele, ve snaze na ně poukázat jako na odlišné. Komunisté se staví proti všem formám diskriminace, rasovou nevyjímaje. V Terezíně jsme si mnohokrát připomněli oběti nacismu. Ale připomínáme i oběti dnešního rasismu, nejen vzdálené i když stále aktuální historie.

Stanislav Grospič, místopředseda ÚVKSČM

Po volbách v Rakousku

Komunální volby v Rakouském Štýrském Hradci

V neděli 26. září 2021 bylo zvoleno 48 členů městské rady ve Štýrském Hradci. Ve volbách měli právo volit osoby, které mají občanství členského státu Evropské unie a měli hlavní bydliště ve Štýrském Hradci ke dni 16. července 2021 a které dosáhly věku 16 let nejpozději do 26. září 2021. Rakušané registrovaní v registru voličů s hlavním bydlištěm v zahraničí (*Rakušané v zahraničí*) nemají právo volit v komunálních volbách. Žádost o hlasovací kartu / korespondenční hlasování online bylo možné podat. V neděli se voleb nového zastupitelstva mohlo účastnit 223 512 občanů, z toho 114 622 žen a 108 890 mužů. Ti si mohli vybrat z kandidátů 14 politických stran. Politické strany uvádím níže při citování konečného výsledku voleb. Důležitou skutečností se mi jeví snížená volební účast. Ta klesla z 57,39 na 54 %. To znamená, že téměř každý druhý oprávněný volič zůstal doma.

Komunistická strana Rakouska (KPÖ) předstihla Rakouskou lidovou stranu (ÖVP).

Komunální volby ve Štýrském Hradci přinesly překvapení. To spočívá v tom, že první místo obsadila KPÖ s nárůstem před ÖVP. Tato politická strana, která je jednou z dvou největších politických stran Rakouska a je vnímána jako křesťansko-sociální strana zaměřená zejména na konzervativní voliče, spoluvytvářela od roku 1945 14 z 26 vlád Rakouska, ztratila 11,88 % a získala celkem 25,91 % voličů. KPÖ získala celkem 28,84 %, tj. o 8,5 % více, než v posledních volbách. S výsledkem voleb končí 18leté funkční období starosty Štýrského Hradce a člena ÖVP Nagla. Jeho nástupcem bude s pravděpodobností hraničící s jistotou členka komunistické strany Rakouska od roku 1983 paní Elke Kahr (1961). Protože její biografie a konání jsou podle mne zajímavé, uvedu několik veřejně dostupných faktů. Elke Kahr byla adoptována ve třech letech, vyrostla v dělnické čtvrti a po základní a střední škole navštěvovala obchodní školu. Po té navštěvovala večerní obchodní akademii. Ukončila ji maturitou. Od roku 2005 je městskou radní a od června 2016 do dubna 2017 zastávala funkci místostarostky Štýrského Hradce. Vzhledem k tomu, že strana s největším mandátem v obecní radě má právo nominovat nově zvoleného starostu je Elke Kahr, žijící od roku 1988 společně s bývalým předsedou strany KPÖ, vychovávající jednoho syna a **věnující cca dvě třetiny svého měsíčního čistého platu na charitu**, (celkem to dělá cca 900 000 euro), je již dnes považována za nového starostu města.

Za zmínku stojí, že KPÖ ve městě slaví atypické volební úspěchy od 90. let a v současné době zastupuje druhou největší frakci městské rady. Nabízí se otázka: Jak je to možné v dnešní době, a je něco podobného možné v ČR a jinde v EU? Následující krátké odpovědi nepředstavují výsledek analýzy, ale postřehy z poměrně dlouholetého pozorování dění u sousedů.

1) Levicové strany sociální demokracie a Zelených jsou v mnoha zemích západní Evropy zavedenými aktéry. Rakousko je zde zvláštním případem, ale Štýrský Hradec je v souladu se západoevropským trendem. Zatímco štýrská KPÖ byla v roce 1983 prakticky politickou nulou (1,8 % hlasů), strana od té doby dosáhla na cca 20% dvakrát (2003 a 2012).

2) KPÖ Graz se odchyluje od očekávání *radikálních levicových stran*. Zástupci této stranické rodiny obvykle oslovují významnou část voličů pouze tehdy, jsou-li historicky zakotveni ve svém politickém systému. KPÖ ve Štýrsku nejenom přežila až do roku 1970 ve štýrském státním parlamentu, ale poté dosáhla místních úspěchů. Například v Eisenerzu KPÖ získala 1990 (!) přes 20 procent hlasů.

3) Politologický výzkum indikuje, že zelení a pravicoví extremističtí konkurenti minimalizují šance na úspěch levicových alternativ. *Levicové strany* západní Evropy s nejvíce hlasy se obvykle již nepopisují jako komunisté. KPÖ Graz je zde pozoruhodnou výjimkou.

4) Vzestup KPÖ ve Štýrském Hradci je způsoben především dvěma faktory. První: strana se zaměřila na dlouhodobé **zpracovávání otázek týkajících se místní politiky, zejména v oblasti bydlení**. Druhý faktor: KPÖ politici využili příznivé institucionální reality místního politického systému: neexistence bariérové doložky, zásada poměrného zastoupení a možnost přímé demokracie *zespodu*.

5) KPÖ se od 90. let angažuje v bytové politice. Například její nabídka *tísňového volání nájemců*, financování právních sporů mezi nájemníky a pronajímateli a zvýšená snaha o mediální publicitu s cílem odsoudit stížnosti v bytovém sektoru, jsou aktuální nejenom v Rakousku, ale i ČR, SRN a jinde.

6) Politický tlak prostřednictvím přímé demokracie umožnil KPÖ Graz ponechat si bytové záležitosti. Přitom se strana mohla spolehnout na vyvíjení politického tlaku prostřednictvím přímých demokratických nástrojů, včetně referenda. K jeho vyhlášení stačí 10 000 podpisů.

7) Proto mohla KPÖ Graz zorganizovat referendum např. proti privatizaci obecního bydlení.

8) Dalším aspektem politiky KPÖ bylo Kalteneggerovo (1949) zřeknutí se části jeho platu jako městský radní a poslanec zemského parlamentu. Pro informaci uvádím, že od roku 1998 daroval Kaltenegger více než polovinu svého příjmu jako politik na sociální účely a jednou ročně pořádal *Den otevřených účtů*. Tuto praxi později přijala jeho nástupkyně, Elke Kahr a štýrští poslanci KP. S vybranou částkou strana podporuje lidi s finančními problémy.

Závěr Dlouhodobá stabilita u volebních lístků, rostoucí počet mladých aktivistů a loňské zvolení Elke Kahr místostarostou naznačují, že KPÖ bude i nadále hrát významnou roli ve druhém největším městě Rakouska. Konečné výsledky voleb indikují, že v městské radě bude 15 poslanců KPÖ (+ 5), 13 poslanců ÖVP (-6), devět Zelených (+ 4), pět členů Strany svobody (-3), čtyři za SPÖ (-1) a dva radní za NEOS (+1). Pro městský senát to znamená tři radní KPÖ, dva ÖVP, jeden FPÖ a jeden Zelení. Stejně jako v roce 2017 odchází SPÖ s prázdnými rukama. **Jan Cambell zdroj Vaše věc.cz**

Postoloprty – slavnostní položení věnců a květin

Již tradičně se sešli v neděli 26. září 2021 členové KSČM, KČP a LKŽ ze Středočeského a Severočeského kraje, aby si připomenuli 83. výročí osudové události podzimu roku 1938, kdy po Mnichovském diktátu musely české rodiny opustit své domovy. Svého zástupce zde měla i Národní rada KČP. Součástí setkání bylo vystoupení žáků Základní umělecké školy v Postoloprtech a položení věnců a květin u pomníčku v areálu městského bazénu. S projevem k historickým událostem zde vystoupil s. Josef Skála. Za OV KSČM, OR KČP a LKŽ Kladno, zde položily kytice předsedkyně OV KSČM Eva Vlčková, předsedkyně LKŽ Marie Koalousová a Eva Hroníková.

Událost stále živá a stále rozdělující společnost

V úterý 28.9. 2021 v Čelákovicih se před nádražím shromáždili účastníci pietního aktu a přešli k domu s pamětní deskou, aby zde uctili památku na bývalého příslušníka SNB, štábního strážmistra Jaroslava Honzátka, který byl před 70lety na místní stanici SNB zákeřně zavražděn bratry Mašínovými. Byla to zákeřná vražda otce dvou malých dětí. V čele průvodu šli praporečníci a celou cestu shromážení narušoval jeden občan s megafonem a nemístnými hláskami ke KSČ. Nějak si neuvědomil, že je jiná doba a že celá akce je řádně na patřičných místech ohlášena a povolena. Pietní akce byla uspořádaná OV KSČM Praha-východ a MěV KSČM Čelákovice ve spolupráci s Klubem českého pohraničí Středočeského kraje a Společností Ludvíka Svobody. Před vchodem domu, po symbolickém položení věnců a kytic u stojanu s podobiznou Jaroslava Honzátka a po státní hymně, se moderování akce ujal

Vladimír Duník. S úvodním projevem vystoupil místopředseda ÚV KSČM, poslanec PS PČR a lídr kandidátky ve Středočeském kraji za KSČM Stanislav Grospič. Po té vystoupil čestný předseda Stř. KR KČP Jiří Pokorný. S dalšími projevy následně vystoupili místopředseda ÚV KSČM Milan Krajča a Petra Prokšanová, kandidátka do PS PČR v hlavním městě Praha. První část akce byla ukončena a zazněl Husitský chorál. Poté se někteří účastníci akce vydali na hřbitov do nedaleké obce Zápy, kde se nachází rodinný hrob Honzátkových a kde je pochován i Jaroslav Honzátka. Sem byly také převezeny věnce a kytice a položeny na hrob. Pietní akce se zúčastnili i poslankyně PČR, druhá na kandidátce Středočeského kraje Miloslava Vostrá, za OV KSČM Kladno předsedkyně Eva Vlčková a Marie Nyšová, místopředseda Stř. KR KČP Ladislav Nyš, členové KČP Jana Krčálová a Rudolf Carvan.

Předvolební společenské odpoledne

V pátek 1. října jsme se šli na předvolebním společenském odpoledni v sále Baráčekového domu v Kročehlavech. Přítomné za pořadatele přivítaly předsedkyně OV

KSČM Eva Vlčková a předsedkyně DIA Jana Kalušová. Příchodním byl dán jako dáreček antistresový míček a volební materiály s našimi kandidáty. Mezi přítomnými byla i poslankyně PČR Miloslava Vostrá, předsedkyně rozpočtového výboru, druhá na kandidátce KSČM ve Středočeském kraji. Na závěr svého krátkého vystoupení vyzvala přítomné, aby se voleb zúčastnili. Nálada v sále byla dobrá, setkali jsme se s přáteli, popovídali jsme si a i zatančili. K tanci i poslechu nám hrál Jarďa a krásně zpívala Petra. Bylo to příjemné odpoledne.

Kalendáře KSČM na rok 2022 jsou na OV KSČM

Cena stálá – 50 Kč

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel. 312 687 909, 312 687 656, 734 430 256,

E.mail: ov.kladno@kscm.cz, WEB: <http://kladno.kscm.cz>

MIČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí